

Лала* (*lala pers. Diener, majordomus, Hofmeister, Schmeichelname den die Sultane ihren Veziren gaben, ср. новореч. λαλά die grossmutter*) с. ж. 1) шутъ, лгунъ: Балакиревъ, лала на Петра Великий. Л. Д. 1876 р. 182. 2) въ см. рус. „кумушка“: Сичкото село я наричаше „сваха“, „лала“ или „сойтария“; сичкиятъ свѣтъ знаеше, че тя обича да лаже и да разказва на хората не врѣли и не кпѣли. З. 113.

Лалѣ* с. с. (*lâlè, s. t. Tulipe plante bulbeuse*) нарциссъ. **Лалѣнце** ум.: Нашите момци приличать на дърво дафина, а нашите моми сж като лале въ градина или като сжрна на планина. З. 1. Тя е още добра душа Чиста, нѣжна, непорочна, Като лале вовъ долина, Като трева крѣпка, сочна. З. 17. Момиченцето раздѣвѣло като лалѣнце въ градина. З. 65. Който желае да навити една гиздава китка, той не трѣба да са ограничава само съ своята градинка и съ нейните лалета, патета, бождървце очета и пр. З. 94. (ср. н. с. лилякъ. В. 307).

Лалугеръ с. м. сусликъ: Ескимосете си правать ризи и гащиотъ кожите на лалугере, които облачатъ съ козината нагоре. З. 261. Нашиятъ орелъ—би билъ принуденъ да ѣде зайчета, лалугере и полски мишки. З. 362.

Ламбада с. ж. лампада: Постели ми шарена ода'а, И барай ми свѣщи и ламбади. М. 88. Лице-то му сѣ яснеше, Како ламбада борина. М. 330. Закрѣпѣтъ въ кръстосаны-тѣ рѣцѣ (на умрѣлъ-тѣ) една ламбадъ запалена. Ч. 41.

Ламія Ламя с. ж. (*греч. láma anus anthropophaga; genus ter-riculamentorum femininum*) змѣй: На вода-та господъ стопанъ кладе Сѹра ламя мжршѣдна. М. 31. Излезе морска-на ламія, И на коня пат-отъ му престрети. М. 145. Идра, Ламя съ седемъ главы която живѣлаше въ блатото Лерна и бѣ убита отъ Херкулеса. (а) Т. 245. Тръгналъ ми светі Георгі сѹтра рано на гергѣв ден... В срѣща ѣде сѹра ламя, сѹра ламя със три главы. Д. 14, 1—2—6—7. Три сѣстри ламии многу гулиями още отъ малички са крили тамъ (въ сарая утъ голу злату изградени), защо имали брата дуръ осажъ змжюжъ и ги тжрали да ги утрянатъ. Д. р. 141.

Ламкане с. с. **Ламканица** с. ж. Въ воскресенѣ на заговѣни во время ужина дѣлають „ламканица“: привяжутъ на нитку яйцо и халву, и повѣсятъ ихъ къ потолку, а вся семья сидеть въ кружокъ такъ, чтобъ яйцо и халва висѣли посрединѣ. Тогда начинаютъ толкать халву и яйцо одинъ къ другому, чтобъ они попали кому нибудь въ ротъ, безъ помощи рукъ, и эта потѣха продолжается до тѣхъ поръ, пока не съѣдятъ всю халву и яйцо. Кто съѣсть больше тотъ будетъ счастливъ. Кн. 189. Вечеръ-тж на трапезж-тж като вечерять, окачвать на таванъ-тж алыж, врзаны на памученъ конецъ, залюлеятъ конецъ-тж, а дѣтца-та си спущать та ловать съ уста-та си алыж-тж, безъ да ловать съсъ рѣцѣ-тж си, и кое-то дѣте ѡлови, то ѡ изида—това наричатъ ламканіе. Ч. 33.